

ת"פ (באר שבע) 28839-02-24 - מדינת ישראל נ' איברהים ברהום - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 28839-02-24 - מדינת ישראל נ' איברהים ברהום - בעצמו/שלוש באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 28839-02-24
מדינת ישראל

נגד

איברהים ברהום - בעצמו

בית משפט השלום בבאר-שבע

[20.11.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

ע"י ב"כ עוה"ד ליטל פרץ

ע"י ב"כ עוה"ד שני אביטל ממשרדו של עו"ד רפאל עמוס

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר דיוני בעבירה של גניבת רכב לפי סעיף 413ב (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. ביום 09.04.24 הציגו הצדדים הסדר דיוני בפני כב' השופטת הבכירה שטרית, לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו, ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן לעניין העונש.

3. על-פי האמור בכתב האישום המתוקן, בין התאריך 04.02.24 בשעה 21:00 לבין התאריך 05.02.24 שעה 07:30, נגנב רכבו של המתלונן משה מסוג יונדאי סנטה פה, אשר חנה בחניון ביתו ברחוב שופט אברהם בבאר שבע. הרכב נגנב על ידי אחר שזהותו אינה ידועה בכך שנופץ חלון דלת הנהג, מנגנון ההנעה והקודן פורקו. בהמשך לאמור, בנסיבות שאינן ידועות עובר ליום 06.02.24 הועבר הרכב לנאשם, כאשר חלון דלת הנהג מנופץ ומנגנון ההנעה שבור וכן שונתה לוחית הזיהוי של הרכב. בהמשך אותו היום בשעה 17:00 נהג הנאשם ברכב לכיוון מחסום מיתר במטרה לשלול אותו שלילת קבע מבעליו. עקב הנזק שפורט הושבת הרכב ששווי נאמד ב 64,000 ₪. תסקיר שירות מבחן וחוו"ד ממונה

4. בתסקיר מיום 16.05.24 סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם, רווק בן 21 מתגורר בבית הוריו בעין ראפה, עובד במסעדה כשוטף כלים. הנאשם בן בכור להוריו גדל במשפחה נורמטיבית ומתפקדת. טרם מעצרו ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ויצרני לרבות התנדבות במנהל הקהילתי באזור מגוריו, בהיותו בן 19 עבר הנאשם להתגורר בבאר שבע לצורכי פרנסה, במהלך תקופה זו חבר לחברה שולית ונגרר אחריהם תוך שמתקשה להציב לעצמו גבולות.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו והביע תחושות חרטה ובושה אך יחד עם זאת השליך חלק מהאחריות על גורמי חוץ, העובדה שבאותה עת חבר לגורמים שוליים שהשפיעו עליו לרעה, לטענת הנאשם, מכר פנה אליו וביקש ממנו להעביר רכב למחסום, הנאשם מסר שידע שמדובר ברכב גנוב רק לאחר שנהג ברכב. שירות המבחן העריך שמעורבותו במעשה נבעה מתוך תחושת בדידות וריחוק מהוריו ורצון לחוש שייכות ללא חשיבה מקדימה על השלכות מעשיו. לאור מעורבותו בעבירה החליט הנאשם להתרחק מהגורמים השוליים וחזר להתגורר בבית הוריו. שלל שימוש בחומרים מסירי עכבות.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע נכונות לשילוב בטיפול בקבוצה וכן שילוב בתוכנית ית"ד. במסגרת הערכת גורמי הסיכון שקל שירות המבחן העובדה כי הנאשם צעיר שנמצא בשלבי גיבוש זהותו ובאותה עת מצא שייכות בחברה שולית שהעניקה לו תחושת ערך ושייכות וכי בעת ביצוע העבירה התקשה להציב לעצמו גבולות ופעל ללא שיקול דעת ונטה להשליך האחריות על גורמי חוץ. לצד זאת העריך שירות המבחן גורמי הסיכון לשיקום, עצם לקיחת האחריות, ההבנה שעליו לשאת בתוצאות מעשיו, נכונותו לשתף פעולה עם גורמי טיפול, היות הנאשם נעדר עבר פלילי המבטא שאיפות לניהול אורח חיים תקין והעובדה שההליך הפלילי היווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות כמו כן בעל עורף משפחתי תומך. נוכח האמור המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן והטלת ענישה חינוכית בדמות של צו של"צ בהיקף 200 שעות בצירוף הטלת מאסר מותנה.

5. בחו"ד ממונה עבודות השירות מיום 01.10.24 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עונש מאסר בדרך של עבודת שירות. ראיות וטיעוני הצדדים

6. המאשימה הגישה טיעונים בכתב (ת/1) והשלימה טיעונים בע"פ, וכן הגישה גיליון רישום תעבורתי של הנאשם (ת/2).

המאשימה עמדה על נסיבות כתב האישום, הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, תוך שציינה החומרה שיש לייחס כלפי אלו המבצעים עבירות רכוש ובפרט עבירות גניבת רכב. המאשימה ציינה כי הנאשם חבר לאחרים לצורך גניבת הרכב כן הדגישה הנזק הרב שנגרם לרכב והביא להשבתתו. המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 10 ל 22 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנתה לפסיקה. המאשימה ציינה שאמנם מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אשר הודה במיוחס לו אך מהתסקיר עולה כי הנאשם משליך אחריות על גורמי חוץ ומתקשה לומר את הסיבות בגינם ביצע המיוחס לו, מה גם שהנאשם טרם החל בהליך טיפולי וכל שצוין הוא כי הנאשם מביע רצון לטיפול ולמרות זאת ממליץ שירות המבחן על ענישה חינוכית שאינה הולמת נסיבות תיק זה.

התסקיר אינו מפרט לעומק את ההליך הטיפולי העתידי שכן הנאשם כלל לא החל בטיפול וניכר שבנסיבות הללו אין לתת משקל מכריע לנאמר בתסקיר. לגישת המאשימה במקרה זה יש לבכר שיקולי הגמול וההרתעה על פני האינטרס האישי של הנאשם ולמקם עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם לו עתרה.

7. ב"כ הנאשם, עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי שזו לו הסתבכותו הראשונה בפלילים, טרם מעצרו ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי. הנאשם מייחס חומרה רבה לאירוע המתואר בכתב האישום והוא לקח אחריות מלאה והפנים חומרת מעשיו והפנה בעניין זה לנאמר בתסקיר. לטענת ההגנה הנאשם לא יצא מביתו במועד האירוע במטרה לגנוב רכב, הנאשם התוודע לכך שמדובר ברכב גנוב רק לאחר שנהג ברכב. הטעות שביצע בכך שהמשיך בנסיעה ולא עצר במקום. לגבי הנזקים שנגרמו לרכב נטען שנגרמו על ידי האחר שזהותו אינה ידועה. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם החל בהליך הטיפול וכי יש לאמץ המלצות התסקיר, נוכח גילו הצעיר של הנאשם, היעדר עבר פלילי, והעובדה שהנאשם מביע שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי.

8. הנאשם בדברו טרם גזירת עונשו הביע צער על מעשיו, ציין שזו הפעם הראשונה שמסתבך בפלילים וכי נגרר אחר אחרים ומשוכנע שלא ישוב שוב לעסוק בפלילים.

דיון

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע הינו שמירה על רכוש ובטחונו של אדם האירוע בו היה מעורב הנאשם דרש מידה מסוימת של תכנון מראש, שכן הוא בוצע יחד עם אחרים. אף אם חלקו של הנאשם התמצה בכך שהעביר את הרכב במחסום לשטחי הרשות.

יש לציין פסיקת בית המשפט העליון שהדגיש כי יש להילחם בכל אדם אשר נוטל חלק בעבירת גניבת רכב "את המלחמה - יש לנהל כנגד כל אחת מהחוליות, היוצרות יחד אותו מנגנון משומן" (ראה ע"פ 6294/05 חובב נ' מדינת ישראל (13.7.06)) וכן יפים לענייננו דבריו של בית המשפט המחוזי "כדי לשוות חומרה למעשים אין צורך הנאשמים יקחו בהכרח חלק פעיל בכל אחת מחוליות שרשרת העבירות הקשורות רכב...". (ראה ת"פ 2/94 (מחוזי-י"ם) מדינת ישראל נ' גסאן (04.01.96)).

11. לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות רכוש מסוג זה, מפנה לנאמר בבש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (8.1.10), הדברים נאמרו במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה גם בנוגע לסוגיית הענישה:

"... שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה. "פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

בעניין הצורך בענישה מחמירה ראו דבריו של כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 11194/05 אבו סבית נגד מדינת ישראל (15.05.06): "למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש ... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

12. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה שמדובר בפגיעה ממשית ומשמעותית, הנאשם חבר לאחרים במטרה לגנוב רכב מישראל ולהעבירו לשטחי הרשות, התוכנית שנרקמה אומנם לא התממשה, אך יש לציין כי הנאשם נטל חלק משמעותי בהוצאת התוכנית אל הפועל שעה שהיה זה שאמון על העברת הרכב דרך המחסום.

13. על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של גניבת רכב בנסיבות דומות ניתן ללמוד בין היתר מפסקי הדין הבאים:
- א. רע"פ 5749/22 מזרחי נ' מדינת ישראל (01.09.22) הנאשם הורשע בשתי עבירות גניבת רכב, בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל 18 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר ל 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, חלף 300 שעות של"ץ. יתר רכיבי הענישה, שכללו מבחן לשנה, מאסר מותנה, 3,000 ₪ קנס ו- 2,000 ₪ פיצוי נותרו על כנם. בית המשפט העליון הבהיר כי העונש מתחשב כראוי במכלול הנסיבות, הולם את חומרת מעשי הנאשם ואף מקל עמו.
- ב. רע"פ 4075/21 הרמן נ' מדינת ישראל (9.6.21), הנאשם הורשע בביצוע עבירה אחת של גניבת רכב- אופנוע, ללא עבירות נוספות, בית המשפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בעבודת שירות, מאסר מותנה וקנס. ערעור על העונש לבית המשפט המחוזי נדחה, ובקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.
- ג. רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.02.15) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות של גניבת רכב בצוותא והחזקת כלי פריצה. בית משפט השלום בהכרעת הדין קבע כי הנאשם לא נטל חלק אקטיבי באירוע הגניבה אך היה מודע למתרחש והיה שותף מלא לאירועים, בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר, הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, שהוגש לגביו תסקיר חיובי נדון ל 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם נדחתה.
- ד. עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 60498-02-22 מדינת ישראל נ' מזרחי (29.6.22) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן ב-2 עבירות של גניבת רכב. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה לכל אירוע בו הורשע הנע בין 8 ל - 18 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום סטה משמעותית ממתחם העונש ההולם וקבע כי יש לתת לנאשם הזדמנות להמשיך ולשקם את חייו, וכי קיימים טעמים המצדיקים סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם. בית המשפט הטיל על הנאשם של"צ בהיקף 300 שעות, צו מבחן לשנה, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן. המאשימה הגישה ערעור למחוזי ושם נקבע כי מדובר בסטייה מופרזת מהמתחם וביקשה להטיל על הנאשם ענישה בדרך של מאסר בפועל. בית משפט מחוזי החמיר בעונשו של הנאשם והטיל עליו 9 חודשים שירותו בעבודת שירות.
- ה. ע"פ (ב"ש) 32962-05-21 אלחמידי נ' מדינת ישראל (14.07.21)- הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשתי עבירות של גניבת רכב. כפי העולה מכתב האישום המתוקן הנאשם קשר ביחד עם אחרים להעביר כלי רכב גנובים לתחומי הרשות, כשחלקו של הנאשם התמצה בהעברת כלי הרכב הגנוב לתחומי הרשות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 16 ל 34 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נעדר עבר פלילי נדון ל 13 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. בית משפט המחוזי קיבל הערעור והקל בעונשו של הנאשם, והפחיתו ל 9 חודשי מאסר בפועל.
- ו. עפ"ג (מחוזי-ת"א) 37710-05-16 מדינת ישראל נ' אזגילה (14.09.16) - הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב שבוצעה יחד עם נאשם נוסף. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר. בית משפט המחוזי החמיר את מתחם הענישה כך שיתחיל מ- 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל.
14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

- א. התכנון שקדם לביצוע העבירה; הנאשם ביצע עבירת הגניבה ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה, ברור שקדם תכנון כלשהו למעשה העבירה, יש לציין שלא ברור באיזה שלב חבר הנאשם לאחר לצורך השלמת גניבת הרכב ובהתאם לעובדות כתב האישום חלקו התמצה בהעברת הרכב הגנוב לשטחי הרשות.
- ב. הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה; כפי שצוין לעיל, בשל מעשה הגניבה נגרם נזק רב לרכב והוא הושבת ויצא מכלל שימוש. הנזק הוערך למעלה מ 60,000 ₪. בנוסף יש לציין שמדובר בעבירה המסכנת את כלל המשתמשים ברכב ואין ספק כי פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם לציבור המשתמשים בדרך הינו משמעותי. נתתי דעתי לעובדה לפיה הנזק לרכב נגרם על ידי אחר והרכב לאחר שניזוק הועבר לידי הנאשם.
- ג. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של האחר על הנאשם בביצוע העבירה; אמנם אקט הגניבה בפועל נעשה בידי אחר שזהותו אינה ידועה, עם זאת מכתב האישום מפורט חלקו של הנאשם והרי ברור שבלעדיו לא ניתן להשלים את מעשה גניבת הרכב והעברת הרכב דרך המחסום.
- ד. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; בתסקיר מציין כי הנאשם נגרר אחר גורמים שוליים. גם אם אניח כי אכן כך והמעשה בוצע בעקבות נגרות חברתית אין בכך כדי להביא להקלה בעונשו של הנאשם.
15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 ג), לאחר ששקלתי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע שמתחם העונש ההולם לעבירה בה הודה והורשע הנאשם נע בין 9 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודת שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.
16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.
- גזירת העונש המתאים לנאשם
17. במכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שהנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו, הביע צער וחרטה ולקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם שהה במעצר בית מלא כחודשיים ימים ולאחר שהודה במיוחס הוקלו התנאים ושהה במעצר בית לילי תוך שהותר לו לצאת לעבודה. בנוסף נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם לאחר הגשת כתב האישום שב להתגורר בבית הוריו, עזב את העיר באר שבע והחל בבניית שיגרת חיים נורמטיבית. מהתסקיר עולה תמונה ברורה של צעיר שאיבד דרכו והשכיל לתקן דרכו ולשוב לדרך הישר ומכאן יש להסיק שאין מדובר בצעיר בעל דפוסי עבריינות מושרשים יש להדגיש ולציין כי טרם הסתבכותו בתיק זה ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ותקין.
18. לא נעלם מעיני בית המשפט הצורך לתת דעתו לאינטרס הציבורי, בהרתעת הרבים והיחיד. עבירות גניבת רכב נפוצות במחוז הדרום בפרט ובארץ בכלל, הקלות הרבה בה מתפתים צעירים ליטול חלק בגניבת כלי רכב על מנת להשיג רווח כלכלי מהיר באופן בלתי חוקי ותוך פגיעה קניינית קשה בבעלי הרכב והציבור בכלל בהעלאת סכומי הפרמיות, מצדיקות ענישה משמעותית, שיהיה בה להעביר מסר על אי כדאיות ביצוע עבירות אלו. לצורך כך, אין מנוס מהטלת עונשי מאסר בפועל לרבות ענישה כלכלית שתאיין את המניע העומד בבסיס ביצוע עבירות אלו. לפיכך אני סבור שיש במקרה זה ליצור האיזון הנדרש בין חומרת העבירה והאינטרס הציבורי לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם ולמקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם שקבעתי ולהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל שירוצה בעבודת שירות וענישה נלווית.

סוף דבר

19. לאור כל האמור, מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות בבית העלמין "גבעת שאול" בכנפי נשרים ירושלים, במשך חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום או לפי קביעה אחרת של הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 12.12.24 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שב"ס ליד כלא באר-שבע.
 - אני מזהיר את הנאשם שעליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על עבודות השירות ושם לא יעשה כן יכול ויפסקו עבודות השירות והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.
 - ב. צו מבחן למשך שנה במסגרתו ישתף הנאשם פעולה עם תכניות הטיפול והשיקום של שירות המבחן לרבות שילובו בקבוצת ית"ד. מובהר לנאשם חובתו לשתף פעולה וככל ולא יעשה כן, יכול בית המשפט לגזור עונשו מחדש. תשומת לב שירות המבחן כי על הנאשם הוטל עונש מאסר בעבודת שירות ולפיכך יש לשלבו בתכניות בשעות אחר הצהריים.
 - ג. 7 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
 - ד. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.
 - ה. הנאשם יפצה את המתלונן, עד תביעה 1, מר משה מלכה, ת.ז. 056014160, בסך של 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.4.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו.
 - ו. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.9.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.
 - את הפיצוי והקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:
 - בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *05-5555555.
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
 - ז. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ למשך שנתיים מהיום שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
 - ח. פסילת רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 2 שנים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
- מזכירות תעביר העתק גזר הדין לידיעת שירות המבחן.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.
- ניתן היום, י"ט חשוון תשפ"ה, 20 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.